

vBENDRUOMENĖS SKELBIMAI

***ŠEIMŲ VELYKĖLĖS

Šiandien, balandžio 12 d. po Votyvų šv. Mišių, 11.30 val. „Didysis Velykų nuotykis“ (Lurde, J. Pabrėžos g. 1A)

***ŠV. JURGIS, kankinys, antrasis Lietuvos globėjas.

Balandžio 19 d. 15 val. šv. Mišios šv. Jurgio koplyčioje, senosiose kapinėse.

***1,2 % GPM PARAMA PARAPIJOS EVANGELIZACIJAI

Brangieji, nuoširdžiai prašome palaikyti mūsų parapijos evangelizacines iniciatyvas, skiriant 1,2 % savo gyventojų pajamų mokesčio. Tai galite padaryti per VMI Elektroninio deklaravimo sistemą (<https://deklaravimas.vmi.lt>).

Gavėjas: Kretingos Pranciškoniškojo jaunimo tarnyba; Kodas: 191898673.

Viešpats jums teatlygina!

***PARAPIJOS RAŠTINĖJE GALIMA ĮSIGYTI:

pašventintų įvairių žvakių, žurnalą „Artuma“.

***ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Kviečiame kiekvieną atrasti laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente.

Adoracija vyksta Kankinių koplyčioje: **Kasdien I-VII - 16:00-17:30 val.**

LITURGINIAI SKAITINIAI

13 P - Apd 4, 23-31 • Ps 2, 1-3. 4-6. 7-9 • † Jn 3, 1-8

14 A - Apd 4, 32-37 • Ps 93, 1ab. 1c-2. 5 • † Jn 3, 7b-15

15 T - Apd 5, 17-26 • Ps 34, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 • † Jn 3, 16-21

16 K - Apd 5, 27-33 • Ps 34, 2. 9. 17-18. 19-20 • † Jn 3, 31-36

17 P - Apd 5, 34-42 • Ps 27, 1. 4. 13-14 • † Jn 6, 1-15

18 Š - Apd 6, 1-7 • Ps 33, 1-2. 4-5. 18-19 • † Jn 6, 16-21

19 - III VELYKŲ SEKMADIENIS. Apd 2, 14. 22-33 • Ps 16, 1-2a. 5. 7-8. 9-10. 11 • 1 Pt 1, 17-21 •

† Lk 24, 13-35

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas ir vienuolyno gvardijonas

Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 068260227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 066836996

Parapijos vikaras Ramūnas Mizgiris OFM • mob. tel.: 061854604

Parapijos vikaras Antanas Grabnickas OFM • mob. tel.: 068025115

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 069835096

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelėi Marijai parapija

įm. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 0 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com

www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

GAILESTINGUMO SEKMADIENIS
2026-04-12 NR.1372

Skaitinys iš Apaštalų darbų (Apd 2, 42-47)

Broliai ir seserys ištvėringai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų.

Nuostaba ėmė kiekvieną, nes apaštalai darė daug stebuklų ir ženklų. Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra. Nuosavybę bei turtą jie parduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo.

Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi, garbindami Dievą, ir buvo visų žmonių mylimi. O Viešpats kasdien didino jų būrį tais, kurie ėjo į išganymą.

Atliepiamoji psalmė (Ps 117 (118), 2-4. 13-15. 22-24 (P.: 1)

P. Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, per amžius tveria ištikimoji jo meilė.

Tegu Izraelis byloja: *

„Amžina ištikimoji jo meilė!“

Aarono namai tekartoja: *

„Amžina ištikimoji jo meilė.“

Tesako visi, kas pagarbiai Viešpaties bijo: *

„Amžina ištikimoji jo meilė.“ – P.

Nuožmiai mane jos puolė, geidė nugalėti, *

bet Viešpats man padėjo.

Viešpats – mano drąsa ir galybė, *

jis mane išvadavo.

Džiugi pergalės giesmė teisiųjų palapinėse aidi: *

Viešpaties dešinė mums pergalę davė! – P.

Akmuo, kurį statytojai atmetė, *

kertiniu akmeniu tapo.

Taip Viešpaties yra padaryta, – *

mums tai reginys nuostabiausias!

Viešpats šią dieną mums davė, – *

linksminkimės, džiugesį skleiskim! – P.

JĖZAU, PASITIKIU TAVIMI!!!

Skaitinys iš šventojo apaštalo Petro pirmojo laiško (1 Pt 1, 3-9)

Šlovė Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, kuris iš savo didžio gailestingumo Jėzaus Kristaus prisikėlimu iš numirusių yra atgimdęs mus gyvai vilčiai ir nenykstančiam, nesuteptam, nevystančiam palikimui, kuris skirtas jums danguje. Jus Dievo galybė sergsti tikėjimu išganymui, kuris parengtas apsireikšti paskutiniu metu.

Tuomet jūs džiaugsitės, nors dabar ir reikia truputį paliūdėti įvairiuose išmėginimuose. Taip jūsų nuoširdus tikėjimas, brangesnis už pragaištantį auksą, kuris ugnimi iširiamas, bus pripažintas vertas pagyrimo, šlovės bei pagarbos, kai apsireikš Jėzus Kristus. Jūs mylite jį, nors ir nesate jo matę; tikėdami jį, nors ir neregėdami, džiūgaujate neapsakomu ir šlovingiausiu džiaugsmu, nes žinote gausią tikėjimo siekinį – sielų išganymą.

Posmelis prieš Evangeliją Jn 20, 29

P. Aleliuja. – Tu įtikėjai, Tomai, nes pamatei, – sako Viešpats. – Palaiminti, kurie tiki nematę! – P. Aleliuja.

Iš šventosios Evangelijos pagal Joną (Jn 20, 19–31)

Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį.

O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu.“ Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos.“

Vieno iš dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo su jais, kai Jėzus buvo atėjęs. Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“

O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu jo šono – netikėsiu.“

Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ Paskui kreipėsi į Tomą: „Įleisk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; jau nebebūk netikintis – būk tikintis.“

Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas“!

Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“

Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugel kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą.

„Nemirsiu aš, o gyvensiu ir skelbsiu Viešpaties darbus!“ (Ps 118,17)

Telšių vyskupo velykinis laiškas

Mielieji, sveiki sulaukę šventųjų Velykų!

Kristaus Prisikėlimas praturtina mus nauju polėkiu gyventi ir veikti dėl Dievo Karalystės. Po šaltos ir sunkios žiemos pagaliau sulaukėme gamtos prabudimo, kuris ženklina ir dvasinį atsigavimą. Nors turime daug gražių ir prasmingų švenčių, tačiau nei viena jų savo svarbumu nepaprastai patinka šventųjų Kalėdų nuotaika, tačiau Dievo Sūnus gimė tik tam, kad vėliau galėtų mirti ant kryžiaus ir prisikelti visų mūsų išgelbėjimui. Tad viskas veda į šį centrinį Jėzaus gyvenimo įvykį ir visa Bažnyčios veikla iš Kristaus Prisikėlimo semia sau jėgos ir aktyvumo.

Brangieji, šių metų Velykų šventės mūsų vyskupijai yra nepaprastai reikšmingos, nes Velyknakčio metu minime vyskupijos Šimtmečio jubiliejų. Kaip rodo istorija, didžiulės Žemaičių vyskupijos centras nuo 1417 metų buvo Varniuose, kur netrukus įkurta kunigų seminarija, pastatyti didingi pastatai bei katedra. Tuomet Varniai buvo tapę svarbiu dvasiniu bei kultūros centru, nes

seminarijos profesoriai rašė mokslinius veikalus, leido knygas, skatino žmonių pamaldumą. Žemaičių vyskupijoje kūrėsi vienuolynai, 1637 metais įkurta garsioji Žemaičių Kalvarija.

Tačiau tą visą gražų vystymąsi ir augimą sutrukdė carinė okupacija. 1864 metais caro valdžios nurodymu Žemaičių vyskupijos centras kartu su vyskupu Motiejumi Valančiumi buvo perkeltas į Kauną. Kartu iš Varnių išsikėlė ir visa kunigų seminarija su profesoriais, katedra su kanauninkais, daug žymių ir nusipelnusių dvasininkų – liaudies mokytojų. Dėl šio žingsnio Žemaitija ir visa Vakarų Lietuva buvo tiesiog apiplėšta ir palikta be dvasinės šviesos žiburių. Netrukus caro valdžia uždarė ir likusius vienuolynus, taip gramzdindama kraštą į dar didesnę tamsą.

Vis dėlto žmonės nepasidavė: meldėsi iš knygnešių atneštų maldaknygių, gausiai lankė Žemaičių Kalvariją, giedojo Kryžiaus Kelio Kalnus ir taip gaivino geresnių laikų viltį. Tie laikai išaušo su Vasario 16-osios Lietuvos Nepriklausomybės Aktu, o 1926 metais balandžio 4 d. popiežiaus Pijaus XI-ojo patvarkymu buvo sukurta Lietuvos bažnytinė provincija ir naujai įkurtos penkios vyskupijos, tarp kurių – ir Telšių vyskupija.

Šis įvykis ypač svarbus visai Vakarų Lietuvai, nes čia, Žemaitijos širdyje – Telšiuose – įsikūrė vyskupijos centras, kunigų seminarija, spaustuvė, naują polėkį įgavo Bažnyčios evangelizacinė bei katechetinė veikla. Pirmuoju Telšių vyskupu paskirtas Vasario 16-osios Nepriklausomybės Akto signataras Justinas Staugaitis.

Jo įpėdinis – vyskupas Vincentas Borisevičius pasižymėjo drąsa sunkiais karo metais gelbstint žmones, o sovietmečiu liko ištikimas Kristaus Bažnyčiai ir pasirinko verčiau mirti, negu tarnauti okupantams. Jam Bažnyčia meldžia kankinio ir palaimintojo garbės.

Dievo Apvaizda jau iš anksto ruošė vyskupijai kitą žymų ganytoją – vyskupą Antaną Vaičių, kuriam šios Velykos ženklina šimto metų gimimo sukaktį. Jam buvo lemta ganyti Telšių vyskupiją sovietmečiu ir per Atgimimą įvesti ją į atkurtos Lietuvos Nepriklausomybės etapą.

Žvelgiant iš istorinės perspektyvos, per tuos šimtą metų visa Vakarų Lietuva, nepaisant sovietmečio suvaržymų, išgyveno dvasinį pakilimą ir krikščioniškojo tikėjimo sklaidą. Svarbų vaidmenį atliko Telšių vyskupijos kunigai, vienuoliai bei pasauliečiai, kurie, negailėdami savo laiko bei jėgų, iš visos širdies pasitarnavo Dievo užmojui gelbėti žmones iš netikėjimo tamsybių.

Tokia graži yra Telšių vyskupijos pradžia ir jos kelionė istorijoje! Šie Telšių vyskupijos Šimtmečio metai tebūna labiau nukreipti į ateitį, negu praeitį, todėl siekime pagilinti savo tikėjimą, iš naujo surasti parapijos bendruomenę kaip Dievo vaikų šeimą ir priimti kokią nors tarnystę parapijoje. Visos šios iniciatyvos skirtos esminiam tikslui – traukti žmones iš melo ir skelbti Kristų kaip vienintelį pasaulio Gelbėtoją bei Mesiją.

Juk mes skelbiame ne mirusį, bet Prisikėlusį ir istorijoje veikiantį Viešpatį, kuris per mūsų įsitraukimą atveria žmonių širdis išganymo žodžiui ir mus užtikrintai lydi į antrąją vyskupijos gyvavimo šimtmetį.

Nuoširdžiai sveikinu jus, brangieji, Kristaus Prisikėlimo ir Telšių vyskupijos Šimtmečio proga! Atgaivinę savo tikėjimą Viešpatyje ir toliau skelbkime nuostabius Dievo darbus. Amen.

†Algirdas Jurevičius Telšių vyskupas, Šv. Velykos, 2026 m.